

[Ellemann-Jensen]

sige, at det her kommer til at koste staten penge. Det er en molboagtig måde at regne på, hr. Thorndahl.

I venstre ser vi nu frem til, at der bliver gennemført et grundigt udvalgsarbejde om dette lovforslag, hvor vi nøje kan afveje lovgivningens virkninger, og hvor vi samtidig kan sikre os imod eventuelle omgåelsesmuligheder.

Første næstformand (Erlendsson):

Jeg er ked af, at jeg skal være så pedantisk at rette medlemmerne, når de tiltaler andre medlemmer direkte. Det er efter forretningsordenen ikke tilladt.

Keld Andersen (KF):

Jeg skal prøve at afholde mig fra at citere eller henvise til molbohistorier el. lign. i denne sag, for det finder jeg den ærlig talt alt for alvorlig til.

Det er et lovforslag, som jo har været genstand for megen debat både i foråret, da vi havde det første spøgelse fremme, og i denne omgang, hvor vi nu har fået et konkret lovforslag, og man har, som det allerede har været nævnt, også kaldt det en misundelsesafgift. Jeg kan tilslutte mig både den kraftige reaktion, der har været, og dette, at man har kaldt forslaget en misundelsesafgift. Det vil jeg gerne begrunde med to ting. For det første er det en meget, meget begrænset befolkningsgruppe, man vil ramme med dette forslag, og for det andet er det en enkelt branche, man nu har stirret sig blind på i sin jagt på det, som venstres ordfører, hr. Ellemann-Jensen, var inde på, nemlig nye beskatningsobjekter.

Ministeren har i bemærkningerne til lovforslaget og andre steder udtalt, at man ikke vil opfylde det indgåede forlig fra april-sidste år på grund af de administrative problemer i forbindelse med provenuet, og fremkommer så i stedet med dette. Jeg skal ikke blande mig i, at ministeren ikke vil opfylde et forlig, men begrundelsen synes jeg var værd at tage med til dette forslag også. For hvad vil det i virkeligheden betyde? Det vil betyde, som man allerede har været inde på, at man ødelægger mulighederne for en branche, der har disponeret i tillid til det forlig, som blev indgået den 12. april sidste år, og det vil desuden, uanset hvordan partiet venstres ordfører

jonglerer med det fra denne talerstol, betyde en øget arbejdsløshed.

Det synes oven i købet, som om regeringen selv, ministeren for skatter og afgifter selv, i sit forslag har kalkuleret med denne nedgang i beskæftigelsen. Af de tal, som også har været tilgængelige for ministeren, inden forslaget blev fremsat, fremgår det, at der var en omsætning i 1977 på 415 mill. kr. eksklusive moms. På grund af den megen snak sidste år om dette forslag faldt denne omsætning til 322 mill. kr. eksklusive moms, og hvis ministeren nu har ret i, at det ikke betyder nogen nedgang for beskæftigelsen, er det altså af de 322 mill. kr. plus de 65 mill. kr. i moms, altså 387 mill. kr., at ministeren skal regne sine 11,11 pct., og det vil give et provenu til staten på 43 mill. kr., men vi ser i lovforslaget, at ministeren kun regner med 30 mill. kr. Det kan jeg kun tolke på den måde, at man faktisk har kalkuleret med en nedgang i beskæftigelsen.

I 1977 beskæftigede man i branchen ca. 3.000 mennesker, og denne beskæftigelse faldt i 1978 på grund af den dalende omsætning til 2.600, og hvis vi uden at bruge for mange decimaler regner med nogenlunde den samme nedgang i beskæftigelsen på grund af omsætningsfaldet som følge af det nye forslag, betyder det, at man derved sender 600-700 mand ud i arbejdsløshed.

Hvad får man så ud af de 30 mill. kr.? Ja, en stor del af dem forsvinder, som man har været inde på, med det tabte momsprovenu på grund af den nedgang i omsætningen, som man altså selv regner med, ½ mill. kr. forsvinder til administration, og så er der en 7-8 mill. kr. tilbage til at yde arbejdsløshedsunderstøttelse med til disse 600-700 mennesker, som bliver arbejdsløse.

Det er ikke en måde at argumentere på, siger nu venstres ordfører heroppefra, for regeringen skal bare gå ud og finde 30 mill. kr. andre steder, hvis man ikke finder dem her. Så kom der dog en tilføjelse, som jeg er enig i, nemlig: eller man kunne spare på de offentlige udgifter. Nu er det jo ikke en finanslovdebat, vi skal have her, men jeg vil gerne sige, at den sidste indstilling er jeg enig i. Man skulle i højere grad løse problemerne ved at se på udgiftssiden på statens regnskab i stedet for blot at blive ved med at prøve på at øge indtægterne og sætte den ene skattekrue i efter den anden, efterhånden som